

EEN MISVERSTAND WEGGENOMEN

**Uitgave van de Ahmadiyya Moslim Missie, Holland
1980**

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

EEN MISVERSTAND WEGGENOMEN

Enige leden van mijn gemeenschap die slechts een vage en oppervlakkige kennis van mijn aanspraken en de argumenten waarop zij steunen bezitten en geen tijd hebben gehad om mijn geschriften van nabij te bestuderen, noch voor een redelijke tijdsduur in mijn gezelschap hebben vertoefd om hun kennis te verbeteren, beantwoorden een tegenwerping van een tegenstander soms op een wijze welke niet op feiten is gebaseerd. Het onvermijdelijke resultaat is dat ondanks dat zij in hun gelijk staan, zij een grote vernedering ondergaan.

Voor kort nog werd een Ahmadi gesteld tegenover een tegenwerping die inhield dat hij trouw had beloofd aan iemand die er aanspraak op maakte een nabi (profeet) en een rasul (boodschapper) te zijn. Hij deed deze tegenwerping af door enige aanspraak hierop van mijn zijde totaal te ontkennen. Het is zonneklaar dat zijn antwoord onjuist was. De zaak is dat de heilige en zuivere openbaringen welke God mij heeft verleend zulke woorden als nabi (profeet) en rasul (boodschapper) bevatten. De woorden komen in mijn openbaringen niet één of twee maal voor, maar honderden malen. Hoe kan in het licht van deze openbaringen, het antwoord juist zijn dat deze woorden in het geheel niet voorkomt, terwijl deze woorden nu vaker, met een grotere frequentie en duidelijkheid voorkomen dan vroeger. Zelfs de Barahin-i-Ahmadiyya, welke ongeveer 22 jaar geleden werd gepubliceerd, bevat deze woorden in overvloedige mate. Eén van de openbaringen, die in de Barahin is gepubliceerd luidt als volgt:

هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَىٰ وَدِينِ الْحَقِّ لِيُظْهِرَهُ عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ

”Hij is het die Zijn Boodschapper zond met leiding en de godsdienst der waarheid opdat Hij deze laat overwinnen over iedere andere godsdienst” (zie pag. 498).

In deze openbaring ben ik duidelijk aangeduid als een rasul (boodschapper). In hetzelfde boek komt nog een andere openbaring voor جَرَىٰ اللَّهُ فِي حُلِيِّ الْأَنْبِيَاءِ ”De kampioen van God in het gewaad der profeten” (zie pag. 504). Hier dichtbij komt nog een openbaring voor:

مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ وَالَّذِينَ مَعَهُ أَشِدَّاءُ عَلَى الْكُفَّارِ رُحَمَاءُ بَيْنَهُمْ

"Muhammad is de boodschapper van Allah. En diegenen die met hem zijn zijn hardvochtig ten opzichte van de ongelovigen, liefhebbend te midden van henzelf". In deze goddelijke openbaring ben ik Muhammad genoemd en ook rasul (boodschapper). Dan vinden we op pag. 557 de openbaring:

وَنِيَا مِيسَإِكْ نَذِيرَآيَا

"Een waarschuwer kwam op de wereld". De tweede lezing luidt:

وَنِيَا مِيسَإِكْ نَبِىْآيَا

"Een profeet kwam op de wereld". Overeenkomstig vele andere plaatsen in de Barahin-i-Ahmadiyya ben ik aangesproken geworden als rasul (boodschapper).

Indien er wordt geredeneerd dat de Heilige Profeet het خَاتَمُ النَّبِيِّينَ "Zegel der Profeten" is, hoe kon dan na hem een nieuwe profeet komen? Het antwoord hierop is vanzelfsprekend dat geen profeet, nieuw of oud, kon komen in de zin waarin U gelooft in de komst van Jezus Christus en ook in zijn profeetschap en de continuïteit van zijn openbaring gedurende veertig jaren, een periode die langer is dan die van het profeetschap van de Heilige Profeet. Zulk een geloof is zonder twijfel een ernstige zonde en het vers in de Qor'aan:

وَلَيَحْنُ رَّسُولُ اللّٰهِ وَخَاتَمُ النَّبِيِّينَ

"Maar hij is een boodschapper van Allah en het Zegel der Profeten" en de Hadith لَا كَيْفَ بَعْدِي "Er zal geen profeet na mij zijn" zijn duidelijke bewijzen voor de klaar blijkelijke valsheid van deze onjuiste leer. Ik bestrijd zulke overtuigingen volledig en stel mijn vertrouwen in een waar en standvastig geloof in het Qor'aanvers:

وَلَيَحْنُ رَّسُولُ اللّٰهِ وَخَاتَمُ النَّبِيِّينَ

"Hij is de Boodschapper van Allah en het Zegel der Profeten".

Dit vers omvat een grote profetie welk aan de aandacht van mijn tegenstanders is ontsnapt. Het betekent dit, dat na de komst van de Heilige Profeet het goddelijke geschenk van de profetie tot aan het einde der tijden aan de wereld zal worden ont houden. Het zal voor geen mens mogelijk zijn, of hij nu Hindoe, een Jood of Christen of een zogenaamde Moslim is, om het gebruik van de naam nabi (profeet) voor zichzelf te rechtvaardigen. Alle wegen naar dit verheven ambt zijn gesloten, behalve voor de Sirat-i-Siddiqi, wat synoniem is met een geheel opgaan in de liefde tot de Heilige Pro-

feet. Dus diegene die de nabijheid Gods door deze liefde zoekt, is gemaakt om de mantel van het profeetschap te dragen, welk profeetschap niet anders is dan een gedeelte van het profeetschap van de Heilige Profeet zelf. Iemand, die zo'n profeetschap opeist schendt het profeetschap van Muhammad niet. Dit is zo omdat zijn profeetschap noch zelfbestaand, noch onafhankelijk is. Hij ontvangt al het goede in hem niet van zichzelf maar van de Heilige Profeet, de bron van alle genade. Hij is aldus niet een profeet ter zelfverheerlijking maar ter verheerlijking van de Heilige Profeet. Daarom staat hij in de hemel bekend als Muhammad en Ahmad. Uiteindelijk betekent dit dat het profeetschap van Muhammad terug komt bij Muhammad en niemand anders, dat wil zeggen bij diegene die op deze rang aanspraak maakt en verklaart zijn schaduw te zijn en die in zijn persoon al zijn eigenschappen weerspiegelt en zijn verplichtingen jegens hem erkent. Het vers:

مَا كَانَ مُحَمَّدٌ أَبَا أَحَدٍ مِّن رِّجَالِكُمْ وَلَٰكِن رَّسُولَ اللَّهِ وَخَاتَمَ النَّبِيِّينَ

"Muhammad is niet de vader van enige van uw mannen, maar hij is de boodschapper van God en het Zegel der Profeten" kan dus als volgt worden geïnterpreteerd:

لَيْسَ مُحَمَّدٌ أَبَا أَحَدٍ مِّن رِّجَالِ الدُّنْيَا وَلَٰكِن هُوَ أَبٌ لِّرِجَالِ الْآخِرَةِ
لِأَنَّهُ خَاتَمُ النَّبِيِّينَ وَلَا سَبِيلَ إِلَىٰ فَيْضِ اللَّهِ مِنْ غَيْرِ تَوَسُّطِهِ

"Muhammad is niet de vader van enige van uw mannen in deze wereld, maar hij is de vader van de mannen in de komende wereld, want hij is het Zegel der Profeten en er is geen benadering van Gods zegeningen mogelijk dan door zijn bemiddeling." Kort gezegd komt mij het profeetschap toe omdat ik Muhammad en Ahmad ben en niet door mijzelf. Deze rang is mij geschonken door mijn volledige opgaan in de Heilige Profeet en aldus komt de betekenis van de uitdrukking "Khatam-un-nabiyyin", "Zegel der profeten", er niet mee in botsing. Maar de komst van een onafhankelijke profeet gelijk Jezus Christus zal hiermee zeker strijdig zijn. Men moet tevens voor ogen houden dat het woord nabi (profeet) letterlijk betekent diegene die de kennis van het Verborgene van God verkondigt. Waar de definitie juist is gebruikt zal degene die de aanspraak maakt een nabi (profeet) zijn en een nabi (profeet) moet noodzakelijkerwijze een rasul (boodschapper) zijn. Indien hij geen rasul (boodschapper) is, kan de reine kennis van het Verborgene niet aan hem geschonken worden want het volgende vers staat dit in de weg:

لَا يُظْهِرُ عَلَىٰ نَبِيِّهِ أَحَدًا إِلَّا أَمْرًا مِّن رَّضَىٰ مِنْ رَسُولٍ

"Allah onthult Zijn geheimen niet, behalve aan hem die Hij kiest, namelijk Zijn Boodschapper". Indien we geloven dat geen nabi (profeet), in de betekenis dat hij profetieën zal maken en de toekomstige gebeurtenissen zal voorspellen, na de Heilige Profeet zal worden opgewekt, draagt dit ertoe bij te geloven dat openbaring en gemeenschap met God de volgelingen van de Heilige Profeet volledig zal worden ontzegd omdat de definitie van nabi (profeet) alleen van toepassing is op die persoon door wie overeenkomstig het vers: *لَا يُظْهَرُ عَلَى غَيْبِهِ* "Hij openbaart Zijn geheimen niet", de geheimen van het Verborgene worden geopenbaard. Evenzo wordt hij die door God is gezonden, rasul (boodschapper) genoemd. Het verschil tussen deze twee is dat na de Heilige Profeet tot aan het einde der tijden geen nabi (profeet) kan komen met een onafhankelijke wet. Evenzo kan niemand het profetenschap verwerven zonder de bemiddeling van de Heilige Profeet en na met zijn hele wezen te zijn opgegaan in dat van de Heilige Profeet, en wel in die mate dat hij bekend zal zijn als Muhammad en Ahmad, die in de hemel is. Hij die aanspraak maakt op het profetenschap zonder aan deze vereisten te hebben voldaan, is een kafir (ongelovige). De betekenis van de uitdrukking "Khatam-un-nabiyyin", "Zegel der Profeten", eist dat alle sporen van verschil met de Heilige Profeet dienen te verdwijnen en zolang er sprake is van het geringste verschil zal een ieder die er aanspraak op maakt een nabi (profeet) te zijn, gezien dienen te worden als een breker van het zegel, waarnaar de uitdrukking "Khatam-un-nabiyyin", "Zegel der Profeten", verwijst. Maar indien iemand als gevolg van een volledige vereniging zijn hele wezen verliest in de Heilige Profeet, het geringste spoor van verschil uitwist en een weerspiegeling wordt van alle schoonheden en voortreffelijkheden van de Heilige Profeet gelijk een heldere spiegel, dan zal hij een nabi (profeet) genoemd worden zonder echter het Zegel der Profeten te breken omdat hij dan een weerkaatsing van Muhammad is en zijn onafscheidelijke metgezel. Aldus is de aanspraak op het profetenschap van zo iemand die Muhammad en Ahmad genoemd zal worden in het geheel niet onverenigbaar met de waardigheid en positie van de Heilige Profeet als Zegel der Profeten want door een gehele zelfvernietiging van zijn persoonlijkheid wordt hij de weerkaatsing van Muhammad zelf en zijn beeltenis verkrijgt zelfs zijn naam. Jezus Christus echter, kan niet komen zonder het Zegel der Profeten te breken want zijn profetenschap is van een andere soort. Indien niemand het profetenschap kan verkrijgen, zelfs niet

in de betekenis van het zijn van de beeltenis en weerspiegeling van de Heilige Profeet, hoe kan dan het volgende vers worden verklaard:

إِهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ صِرَاطَ الَّذِينَ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ

"Leidt ons op het rechte pad, het pad dergenen aan wie Gij uw weldaden schenkt". *

Er dient gememoreerd te worden dat ik nimmer heb gearzeld aanspraak te maken op het profeetschap en het zijn van een boodschapper in deze betekenis van het woord. Het is in deze betekenis dat de Beloofde Messias een nabi (profeet) wordt genoemd in de Sahih Muslim. Indien iemand die de kennis van het Verborgene van God verkondigt niet het recht op het profeetschap heeft, bij welke andere naam moet men hem dan noemen? De bewering dat het woord "Muhaddath" de geestelijke status van zo'n persoon adequaat kan omschrijven kan door geen lexicon worden ondersteund. Het Arabische woord "tahdith" is in geen enkel lexicon omschreven als het bezit en de verkondiging van de geheimen van het Verborgene; maar "nabuwwat" (profeetschap) veronderstelt zulk een bezit van de geheimen van het Ongeziene. Het woord "nabi" is zowel in het Arabisch als in het Hebreeuws bekend. In het Hebreeuws wordt het als "nabi" uitgesproken en is afgeleid van het woord "Naba", dat betekent: begiftigd zijn door God met het geschenk van de profetie. Het dragen of brengen van een nieuwe wet is geen noodzakelijke voorwaarde voor het profeetschap. Het is alleen een Goddelijk geschenk dat veroorzaakt dat de geheimen van het Verborgene aan iemand worden geopenbaard. Dus wanneer ik zelf getuige ben geweest van de duidelijke vervulling van ongeveer 150 profetieën, hoe kan ik dan weigeren mijzelf een Profeet of een Boodschapper van Allah te noemen? Hijzelf heeft mij deze namen geschonken; wie ben ik om deze te ontkennen of waarom zou ik iemand vrezen die God tegenstand biedt? Ik zweer bij God, Die mij heeft doen opstaan en Wiens vervloeking over diegene komt die leugens over Hem verzint, dat Hij mij heeft gezonden als de Beloofde Messias. En mijn geloof in mijn duidelijke openbaringen is in geen enkel opzicht minder vastberaden en minder onoverwinnelijk dan mijn geloof in de verzen

* Men dient zich te herinneren dat de volgelingen van de Heilige Profeet al die gunsten waren beloofd die in het verleden werden geschonken aan de profeten en de "Siddiques". Onder die gunsten zijn de profetieën en de voorspellingen van toekomstige gebeurtenissen die die profeten als zodanig bekend deden staan. Maar de Qor'aan ontkent de gave der kennis van het Ongeziene behalve voor Profeten en Boodschappers, zoals het volgende vers aangeeft:

van de Heilige Qor'aan, en de waarheid van de openbaring welke God op mij heeft doen nederdalen is zeer duidelijk geworden door een veelheid van opeenvolgende tekenen welke Hij heeft getoond. En ik voel niet de minste aarzeling om bij God te zweren terwijl ik in de heilige omgeving van de Ka'aba sta, dat de heilige openbaring welke op mij is nedergedaald, het woord is van dezelfde God Die Zijn woord heeft nedergezonden tot Mozes, Jezus en de Heilige Profeet Muhammad (de vrede en de zegeningen van God zijn met hem). De aarde was getuige van de waarheid van mijn aanspraak en de hemel ook. Beide verklaarden en verkondigden dat ik Gods Stedehouder op aarde was. Maar zoals de profetieën voorheen al vertelden, zou ik worden afgewezen. Dus diegenen om wiens hart een sluier is zullen mij niet aanvaarden. Maar ik weet en ben overtuigd dat God mij zal helpen gelijk Hij Zijn Boodschappers in het verleden altijd heeft geholpen. Er is niemand die mij kan weerstaan, omdat zij verstoken zijn van Goddelijke hulp. Wanneer of waar ik ook heb ontkend een Profeet of Boodschapper genoemd te worden, is dat alleen in de betekenis dat ik noch een drager van een nieuwe wet, noch een onafhankelijke Profeet ben. Maar ik ben zeker een Profeet in de betekenis dat ik, terwijl ik geestelijk door mijn Grote en Edele Meester ben begenadigd en in staat ben gesteld Zijn naam te verkrijgen, begiftigd ben met de kennis van het Verborgene. Maar ik herhaal het weer dat ik geen nieuwe Wet heb gebracht of geïntroduceerd en nooit heb ontkend een profeet van dit soort te worden genoemd. Veeleer in deze betekenis heeft God mij bij de namen van Profeet en Boodschapper genoemd. Dus zelfs nu ontken ik niet in deze betekenis van het woord Profeet en Boodschapper genoemd te zijn. Mijn uitspraak: من نبيتم رسول ونيأورده ام كتاب

لَا يَنْتَهَرُ عَلَى غَيْبِهِ أَحَدًا إِلَّا مَنِ ارْتَضَىٰ مِنْ رَسُولٍ

d.w.z.: "Hij onthult de geheimen van het Ongeziene niet behalve aan hem die Hij kiest, namelijk, een Boodschapper van Hem" (72:27). Het verkrijgen van een zuivere en echte kennis van het Ongeziene is dus een noodzakelijk te vervullen voorwaarde voor het profeetschap en het vers أَنْتُمْ عَلَيْهِمْ d.w.z. "Gij hebt hun Uw zegeningen geschonken", legt getuigenis af van het feit dat de volgelingen van de Heilige Profeet deze zuivere kennis van het Ongeziene niet is ontzegd. Het bezit van een dergelijke kennis veronderstelt het verkrijgen van het profeetschap en dit is onafhankelijk van de Heilige Profeet niet mogelijk. De onvermijdelijke conclusie is dus dat een volledig opgaan van het wezen van iemand in dat van de Heilige Profeet en het weerspiegelen van diens schoonheden in iemands persoon en wel in die mate dat hij de volmaakte weerspiegeling en het volmaakte beeld wordt van de Profeet, een voorwaarde is die essentieel is voor het verkrijgen van een dergelijke gunst.

"Ik ben geen Profeet en heb geen boek gebracht", heeft geen andere betekenis dan dat ik geen wetdragende Profeet ben. Natuurlijk dient men zich ook te herinneren en nimmer te vergeten dat ondanks het feit dat ik een Profeet en Boodschapper word genoemd, God mij heeft medegedeeld dat ik niet onafhankelijk en zonder de bemiddeling van iemand de ontvanger ben van al deze geestelijke zegeningen en gunsten. Neen; in de hemel verblijft een heilig wezen (de Heilige Profeet Muhammad) door wiens geestelijke bescherming al deze Genade van God op mij is nedergedaald. Het is door zijn bemiddeling en na met mijn gehele wezen opgegaan te zijn in dat van de Grote Profeet en na bekend te zijn geworden als Muhammad en Ahmad, dat ik een rasul (boodschapper) en Nabi (profeet) ben, dat wil zeggen dat ik ben gezonden met een opdracht en ben begiftigd met de kennis van het Ongeziene. Op deze manier komt mijn aanspraak op het profeetschap niet in botsing met de positie van de Heilige Profeet als Khatam-un-nabiyyin (Zegel der Profeten) omdat ik in staat ben gesteld slechts zijn naam te verkrijgen door de weerspiegeling in mijn persoon van al de voortreffelijkheden van de Grote Profeet en door het opgaan van mijzelf in zijn verterende liefde. Indien iemand aanstoot neemt aan het feit dat ik mijzelf in mijn openbaringen een nabi (profeet) en een rasul (boodschapper) noem, dan is hij slechts een dwaas, omdat mijn profeetschap en het zijn van een boodschapper op geen enkele wijze inbreuk maakt op het Goddelijke Zegel. *

Het is geheel duidelijk dat, wanneer ik zeg dat God mij nabi en rasul heeft genoemd en mijn tegenstanders het geloof koesteren dat

* Hoe interessant is het dat op deze manier, terwijl enerzijds de positie van de Heilige Profeet als Khatam-un-nabiyyin (Zegel der Profeten) intact bleef, anderzijds de gehele "Ummat" van de Heilige Profeet die vorm van profeetschap die ligt besloten in het Qor'aanvers:

(لَا يُظْهَرُ عَلَىٰ غَيْبِهِ

d.w.z. "Hij onthult de geheimen van het Ongeziene niet behalve aan hem, die Hij kiest, namelijk een Boodschapper van Hem" (72:27) niet ontzegd bleef. Maar het aanzien van de Islam is een ernstige slag toegebracht en vers 33:41 van de Qor'aan moet vals zijn als wij geloven dat Jezus Christus, die ongeveer 600 jaar vóór de Heilige Profeet leefde en onafhankelijk van hem het profeetschap had gekregen, naar deze wereld zal terugkomen en zal leven en werken als een volledig ontwikkelde profet van God. Door het er op na houden van een dergelijk geloof weten wij dat wij veel beschimpingen van onze tegenstanders zullen moeten aanhoren; laat hen ons beschimpen zoveel zij kunnen, maar

وَسَيَعْلَمَ الَّذِينَ ظَلَمُوا أَيَّ مُنْقَلَبٍ يَنْقَلِبُونَ

"de onrechtvaardigen zullen weldra weten welke wending hun zaken zullen nemen" (26:228).

Jezus Christus terug zou komen na de Heilige Profeet en ook een profeet zou zijn, het bezwaar dat met de komst van een profeet na de Heilige Profeet zijn status als Zegel der Profeten zou zijn geschonden, evenzeer van toepassing is op de tweede komst van Jezus Christus als op mij. Maar mijn bewering is dat er niets verwerpelijks is in het feit dat ik een nabi en rasul word genoemd na de Heilige Profeet, die Khatam-un-nabiyyin (Zegel der Profeten) was in de ware en volledige betekenis van het woord, noch dat dit feit op enig denkbare wijze in botsing komt met zijn status al Khatam-un-nabiyyin.

Steeds heb ik gezegd dat ik volgens het Qor'aanvers:

رَأٰخٰرِيْنَ مِنْهُمْ لَمَّا يَلْحَقُوْا بِهِمْ

"En ook anderen die dezen nog niet hebben ontmoet" (62:4) de afspiegeling van de Khatam-un-nabiyyin en zijn alter-ego ben. God heeft mij, zoals twintig jaar geleden in de Barahin-i-Ahmadiyya is gepubliceerd, Muhammad en Ahmad genoemd en verklaard dat mijn komst de komst van de Heilige Profeet zelf is. Aldus komt mijn profeetschap op geen enkele wijze in botsing met de status van de Heilige Profeet als Khatamul-Anbiya want de schaduw is onafscheidelijk van het voorwerp en in een allegorische betekenis ben ik dezelfde Muhammad. Op deze wijze bleef het Zegel van Khatam-un-nabiyyin heel en de Heilige Profeet in het volle en exclusieve bezit van zijn profeetschap, dat wil zeggen

* Het is historisch bewezen dat een van mijn overgrootmoeders van afkomst een "Sayyid", een afstammeling van Fatimah, de dochter van de Heilige Profeet was. Dit historische feit is door de Heilige Profeet zelf bevestigd en hij gaf mij in een droom de naam "Salman" ^{سَلْمَان} toen hij mij toesprak en zei:

سَلْمَانُ مَتَا هَلْ الْبَيْتِ عَلَى مَشْرِابِ الْحَسَنِ

(Salman is van het volk van mijn huis op de plaats van Hassan) en het woord "Salman" betekent twee "Salam" en "Salam" betekent vrede, dat wil zeggen dat het verordend was dat ik de oorzaak en het middel zou zijn om twee vredes teweeg te brengen, een interne waardoor inwendige haatgevoelens en wederzijdse beschuldigingen onder de Moslims zullen worden verwijderd, en een uitwendige vrede waardoor alle uiterlijke vijandschap ten dode zal zijn opgeschreven en grote aantallen niet-Moslims tot de Islam zullen worden getrokken door het getuige zijn van zijn grootheid en voortreffelijkheden. Het blijkt dat het woord Salman, dat in de bovengenoemde Hadith voorkomt, naar mij verwijst omdat de profetie die er in belichaamd is, dat Salman twee vredes teweeg zou brengen, geen betrekking heeft op die Salman, die een Metgezel van de Heilige Profeet was. Ik verklaar op grond van de goddelijke openbaring dat ik van afkomst Perzisch ben, en volgens de bovengenoemde hadith, die is vastgelegd in "Kanzul 'Amal" (een verzameling van de gezegden van de Heilige Profeet) zijn de Perzen Israëlieten en afstammelingen van Fatimah, en in een visioen zag ik dat zij mijn hoofd op haar schoot hield, hetgeen betekende dat ik het vlees van haar vlees was en de beenderen van haar beenderen. Dit visioen is vastgelegd in de "Barahin-i-Ahmadiyya".

wanneer ik een volledige afspiegeling van de Heilige Profeet ben en zijn evenbeeld en in mijn persoon al zijn voortreffelijkheden en eigenschappen zijn weerspiegeld. Het is dan niet juist te zeggen dat een ander en een afzonderlijke persoon, onafhankelijk van hem, aanspraak heeft gemaakt op het Profeetschap.

Indien u mij afwijst, dan wijst u de tradities van de Heilige Profeet af die zeggen dat de Beloofde Mahdi een sterke lichamelijke en geestelijke gelijkenis met zijn Grote Meester zal hebben, zozeer zelfs dat hij bekend zal zijn bij de namen bij welke de Heilige Profeet bekend was; hij zal namelijk Muhammad en Ahmad genoemd worden en hij zal een lid van zijn huishouden zijn.* Er wordt ook in enige tradities vermeld dat hij van mij zal zijn. Deze hadith is een sterke aanwijzing voor het feit dat hij (de Beloofde Mahdi) een geestelijk deel van de Heilige Profeet zal vormen en dat hij zijn manifestatie zal zijn.

Mijn bewering vindt verdere steun in het feit dat de woorden die de Heilige Profeet gebruikte om zijn intieme relatie en sterke gelijkenis met de Beloofde Messias aan te duiden — hij noemde deze laatste bij zijn eigen naam — duidelijk aantonen dat de Heilige Profeet de Beloofde Hervormer als zijn evenbeeld beschouwde gelijk Jozua dat van Mozes was. Het is niet nodig dat het evenbeeld een bloedverwantschap heeft met de persoon waarvan hij de afspiegeling is, dat wil zeggen dat hij zijn zoon of kleinzoon zou zijn. Wat de geestelijke verwantschap betreft is het een noodzakelijke voorwaarde dat hij een deel van de persoon dient te zijn wiens afbeelding en weerspiegeling hij is en er dient een eeuwigdurende, wederzijdse en wederkerige band tussen de twee te bestaan. Het zou ten eerste afbreuk doen aan de Heilige Profeet dat hij aan dat aspekt van de band met zijn evenbeeld, dat de zin en de betekenis van het begrip burooz (evenbeeld) duidelijk maakt, geen aandacht zou hebben geschonken, en het feit zou zijn beginnen te benadrukken dat hij (het evenbeeld van de Profeet) zijn kleinzoon zou zijn. Welke band bestaat er nu tussen een kleinzoon en zijn evenbeeld? Wanneer deze verwantschap zo essentieel was voor een burooz, waarom gaf de Heilige Profeet dan de voorkeur aan de keuze van de verre verwantschap van een kleinzoon; de zoon zou een natuurlijker keuze zijn geweest. Maar Gods woord heeft de mogelijkheid dat de Heilige Profeet de vader van een persoon in de fysieke betekenis van het woord zou zijn volkomen uitgescheid; maar aan de andere kant is de komst van een evenbeeld voorspeld. Indien er geen evenbeeld zou zijn van de Heilige Pro-

feet, hoe konden dan de discipelen van deze Beloofde de Metgezellen van de Heilige Profeet worden genoemd zoals in het Qor'aanvers **وَأَخْرَجَ مِنْكُمْ** gebeurt. En indien u de mogelijkheid van de komst van een evenbeeld ontkent, dan verloochent u dit Qor'aanvers. Diegenen die alleen in staat zijn een vermelding letterlijk te interpreteren hebben soms verklaard dat de Beloofde een afstammeling van Hassan zou zijn, soms van Hussain dan weer een andere keer van Abbas. Maar wat de Heilige Profeet bedoelde met de bovenvermelde profetie was alleen dat hij (de Beloofde) zijn erfgenaam zou zijn zoals zonen. Hij zou zijn naam, kenmerken, kennis en geestelijke verhevenheid erven. Hij zou in zijn persoon alle aspecten van de allerhoogste persoonlijkheid van de Heilige Profeet in zich weerspiegelen. Hij zal erkennen niet vanuit zichzelf over al deze voortreffelijkheden te beschikken, maar deze te hebben geleend van de Heilige Profeet door zijn wezen volledig te verliezen in dat van zijn Meester en aldus zal hij de schitterende aanblik van deze laatste aan de wereld tonen. Hij zou dus evenals het evenbeeld van de Heilige Profeet te zijn, zijn naam, zijn geestelijke kenmerken en kennis erven en aldus ook zijn aanspraak op het profeetschap. Een evenbeeld is niet volledig wanneer het niet iedere voortreffelijkheid en volmaaktheid van zijn model zou bezitten. Gelijk het profeetschap een kenmerk is van een Profeet, aldus is het nodig dat het evenbeeld ook deze kenmerken van zijn model bezit. Alle profeten zijn het er over eens dat het evenbeeld een volledige afbeelding van zijn model is en zelfs op zulk een wijze dat de eerstgenoemde zelfs bekend zal worden bij de naam van de laatstgenoemde. Het is derhalve duidelijk dat zoals in een metaphorische betekenis het gebruik van de namen Muhammad en Ahmad door een geestelijke erfgenaam, niet twee Muhammads en twee Ahmads inhouden, de aanspraak op het profeetschap door het evenbeeld op geen enkele wijze de heiligheid van het Zegel van het Khatamannabiyyin kan aantasten, omdat het evenbeeld niet gezien kan worden als verschillend van het model. Op deze wijze blijft het profeetschap van de Heilige Profeet bij de Heilige Profeet. Alle profeten zijn het er over eens dat er geen tweevoudigheid tussen deze twee bestaat. De positie van een burooz (evenbeeld) is zeer goed beschreven in het vers:

من تو شدم تو من شدی من تن شدم تو جال شدی
تا کس نه گوید بعد ازین من دیگرم تو دیگری

”Ik word U en U wordt ik. Ik word het lichaam en U de ziel. Niemand mag hierna zeggen dat ik van U verschil”.

Maar indien Jezus Christus naar deze wereld zou terugkeren, dan zou hij dit niet kunnen doen zonder het Zegel van Khatamannabiyyin te verbreken. Kort gezegd is de uitdrukking Khatam-un-nabiyyin een goddelijk zegel gehecht aan het profeetschap van de Heilige Profeet. Het is onmogelijk dat het ooit zou breken. Maar het is heel goed mogelijk dat de Heilige Profeet niet één of tweemaal naar deze aarde zal komen, maar honderden malen in de vorm van een persoon waarin alle kenmerken van de Heilige Profeet zich weerspiegelen en die zijn evenbeeld wordt. Zoals hij alle andere kwaliteiten van de Profeet in zich demonstreert, zo demonstreert zich in zijn persoon ook het kenmerk van het profeetschap. De positie het evenbeeld van de Heilige Profeet te zijn, is een door God gegeven rang, wat blijkt uit het vers:

وَأَخْرَجْنَا مِنْهُمْ لَتَايَاحِقُؤَابِهِمْ

”En ook anderen die dezen nog niet hebben ontmoet”(62:4). De profeten zijn nimmer bezorgd over hun evenbeelden want de laatstgenoemden zijn hun beeld en dragen hun stempel. Maar zij zijn van nature bezorgd over de anderen. Ziet hoe Mozes uitdrukking gaf aan zijn bezorgdheid en het niet kon helpen dat hij tranen vergoot toen hij ontdekte dat de Heilige Profeet in de nacht van de Hemelvaart voorop ging. Indien God Zelf tegen de Heilige Profeet zou zeggen dat er geen profeet na hem zou komen en dan Zijn belofte zou breken en Jezus Christus zou zenden, wat een bron van grievende vernedering zou dit feit voor de Heilige Profeet zijn geweest. Kort gezegd komt het profeetschap van het evenbeeld op geen enkele wijze in conflict met het profeetschap van de Heilige Profeet, noch stoort het de waardigheid van de Heilige Profeet als Khatam-un-nabiyyin (Zegel der Profeten). Maar de komst van een onafhankelijke profeet die zijn profeetschap onafhankelijk van de Heilige Profeet verkrijgt, ondermijnt de grondslag van de Islam. Het zou een onttering van de Heilige Profeet betekenen indien Jezus Christus de grote taak van de vernietiging van de Anti-Christ zou vervullen in plaats van de Heilige Profeet. Dit feit zou, God verhoede het, de valsheid van het vers:

وَلَكِنْ رَسُولَ اللَّهِ وَخَاتَمَ النَّبِيِّينَ

”Maar hij is een Boodschapper van Allah en het Zegel der Profeten”(33:41) inhouden. Er ligt een profetie in dit vers verborgen die inhoudt dat er een zegel aan het profeetschap is gehecht tot

aan het einde der tijden, met uitzondering van een evenbeeld van de Heilige Profeet, dat geen afzonderlijk geestelijk bestaan van de Heilige Profeet leidt. Niemand zal met de geheimen van het Ongeziene worden begiftigd dan de profeten van God. En omdat ik die Beloofde ben die bestemd was om de volledige weerspiegeling en het evenbeeld van de Heilige Profeet te zijn, is aan mij dat profeetschap verleend dat alleen een burooz (evenbeeld) van de Heilige Profeet kan verkrijgen. De gehele wereld is zonder dit soort profeetschap, dat verzegeld is, krachteloos. Een waar evenbeeld van de Heilige Profeet dat in zijn persoon alle volmaaktheden en voortreffelijkheden van de Heilige Profeet in zich weerspiegelt, was voorbestemd om in de laatste dagen te verschijnen, en het is verschenen. Nu is er geen weg meer open om van de fontein van het profeetschap te drinken, dan door hem. Ik herhaal dat zo'n profeetschap niet het zegel van Khatamiyyat verbreekt. Maar de komst van Jezus Christus vormt niet alleen een ontkenning van het vers:

وَلَكِنْ رَسُولَ اللَّهِ وَخَاتَمَ النَّبِيِّينَ

”Maar hij is de Boodschapper van Allah en het Zegel der Profeten”, maar ook een schending van dit zegel. Deze kennelijk ongefundeerde en absurde leer vindt geen steun in de Heilige Qor’aan. Hoe kan dit mogelijk zijn waar een dergelijk geloof ingaat tegen het hiervoor genoemde Qor’aanvers? Maar de komst van een profeet die gelooft dat zijn profeetschap is afgeleid van de Heilige Profeet, wordt gesteund door de Heilige Qor’aan en het vers: **وَآخِرِينَ مِنْهُمْ** legt hiervan getuigenis af. Dit vers bevat ook een prachtige zinspeling omdat het de indeling geeft van wie als Metgezellen (van de Heilige Profeet) worden beschouwd, maar het heeft nagelaten het bijzondere evenbeeld, te weten de Beloofde Messias, te vermelden wiens discipelen worden gerekend tot de Metgezellen van de Heilige Profeet en, zoals zij, werden beschouwd hun geestelijke opleiding van de Heilige Profeet te hebben ontvangen. Deze weglating toont aan dat het bijzondere evenbeeld geen geestelijk bestaan bezit onafhankelijk van de Heilige Profeet en dat zijn geleende profeetschap en zijn boodschapperzijn de status van de Heilige Profeet als Khatam-un-nabiyyin niet schendt. Daarom behandelt dit vers hem als iets negatiefs en beperkt zich tot alleen de vermelding van de Heilige Profeet. Evenzo belichaamt het vers:

إِنَّا آعْطَيْنَاكَ الْكَوْثَرَ

''Voorwaar, Wij hebben u in overvloed het goede gegeven'' (108:2) een profetie over de verschijning van een evenbeeld in wiens tijd Kauser (de overvloed van het goede) zal worden gemanifesteerd, dat wil zeggen de fonteinen van geestelijke zegeningen zullen beginnen te vloeien en de ware gelovigen in Islam in aantal zullen uitmunten. Zelfs in dit vers is het spreken over enige lichamelijke kwestie met minachting behandeld en er is slechts een profetie met betrekking tot het geestelijke nageslacht (van de Heilige Profeet) gemaakt. En hoewel God mij dit aanzien heeft geschonken dat zowel het Israëlitische als het Fatimidische bloed door mijn aderen stroomt, geef ik toch de voorkeur aan het geestelijke aspect van mijn relatie met de Heilige Profeet. Mijn geestelijke relatie met hem is die van het evenbeeld met zijn model. Ik heb dit uitgelegd om duidelijk te maken dat mijn onwetende tegenstanders mij ervan beschuldigen dat ik aanspraak maak op een onafhankelijk profeetschap en boodschapper-zijn. Ik heb daar nimmer aanspraak op gemaakt, noch maak ik er aanspraak op een Profeet en Boodschapper te zijn in de betekenis die zij aan deze woorden geven. Maar ik ben een Profeet en Boodschapper op de wijze die ik hierboven heb uitgelegd. Dus diegene die mij er kwaadwillig van beschuldigt dat ik aanspraak op zulk een profeetschap en boodschapper-zijn maak, geeft zich over aan leugens en goddeloze gedachten. Ik ben een Profeet en Boodschapper van God, want ik ben een weerspiegeling van de Heilige Profeet en zijn evenbeeld en het is op deze basis dat God mij keer op keer Profeet en Boodschapper heeft genoemd, maar in de gedaante van een burooz. Mijn eigen ik is van geen belang. De Heilige Profeet heeft mijn hele wezen doordrongen en vervuld. Dat is het waarom ik Muhammad en Ahmad word genoemd. Aldus is het profeetschap en het boodschapper-zijn van de Heilige Profeet bij hem gebleven en is aan niemand overgegaan.

Qadian
5 november 1901

Mirza Ghulam Ahmad.

